

Zitting 1999-2000

19 januari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Johan Demol tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid voor de raadsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om tijdig kennis te nemen van de besluiten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en hun controlerende functie naar behoren te vervullen

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de hernieuwing van de bestuursinstellingen van de Gemeenschapscentra, inzonderheid voor wat betreft de mandaten van de inrichtende overheid

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Woensdag 19 januari 2000

VOORZITTER : De heer Luk Van Nieuwenhuyzen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.34 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Johan Demol tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid voor de raadsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om tijdig kennis te nemen van de besluiten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en hun controlerende functie naar behoren te vervullen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Demol tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid voor de raadsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om tijdig kennis te nemen van de besluiten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en hun controlerende functie naar behoren te vervullen.

De heer Demol heeft het woord.

De heer Johan Demol : Mijnheer de minister, de scheiding der machten behoort tot de fundamenten van de parlementaire democratie. Dit betekent onder meer dat de uitvoerende macht, dus de regering, wordt gecontroleerd door de wetgevende en controlerende macht, met name het parlement. Het impliceert ook dat de controlerende macht allerlei stappen kan ondernemen tegen beslissingen van de uitvoerende macht wanneer ze vindt dat deze haar boekje te buiten gaat. Dit zijn eenvoudige principes van de rechtsstaat. Dit veronderstelt uiteraard dat het parlement op de hoogte wordt gebracht van de daden van de uitvoerende macht. Er is geen controle mogelijk zonder kennisname. Vanuit de-

mocratisch opzicht heeft de regering dus een informatieplicht ten aanzien van het parlement.

Reeds jaren klaagt men aan dat het college van de VGC deze basisbeginselen aan zijn laars lapt. De raadsleden van de VGC hebben immers geen enkel zicht op de besluiten die door het college worden uitgevaardigd. De andere regeringen of colleges van dit land geven tijdig ruchtbaarheid aan de beslissingen die ze hebben genomen, bijvoorbeeld door het verspreiden van persmededelingen of door de uitgave van een publicatie. Voor de federale regering denk ik daarbij aan het weekblad 'Feiten'. De Vlaamse regering heeft haar uitgebreide persmededeling. De Brusselse hoofdstedelijke regering bezorgt al haar beslissingen aan de fractievoorzitters en raadsleden die erom vragen, en verspreidt eveneens persmededelingen.

Van dit alles is echter geen sprake bij het college van de VGC, ook niet in deze nieuwe legislatuur. Af en toe wordt er eens een persconferentie gehouden waarbij de pers op de hoogte wordt gebracht. De raadsleden worden daarbij als onbestaande beschouwd. Als ze de inhoud willen kennen van deze persconferenties, moet dit gebeuren via de krant of TV-Brussel. Overigens behandelen deze persconferenties slechts een fractie van de besluiten die door het college van de VGC worden uitgevaardigd. Weliswaar verschijnen deze besluiten na verloop van tijd op het internet, en staan ze ook ter beschikking van de volksvertegenwoordigers op de griffie van de raad van de VGC. Dit gebeurt echter pas na twee maanden. Voor de raadsleden van de VGC is het dan vaak te laat om eventueel juridische acties te ondernemen tegen de beslissingen van het college, als ze vinden dat het zijn boekje te buiten is gegaan.

We stellen dus vast dat het college van de VGC een aantal fundamentele beginselen van de democratische rechtsstaat aan zijn laars lapt. Deze problematiek is al herhaaldelijk aangekaart in de instellin-

Demol

gen van de VGC zelf. Ondanks vele beloften is er echter nog niets veranderd. Ook in het Vlaams Parlement is dit probleem reeds ter sprake gekomen.

Ik wil de minister dan ook vragen welke maatregelen hij heeft genomen of zal nemen om een einde te maken aan deze fundamenteel ondemocratische toestand. Hoe wordt er concreet voor gezorgd dat het college van de VGC zijn besluiten tijdig meedeelt aan de raadsleden van de VGC? Wat hebt u ondernomen opdat de beslissingen van het college eerst zouden worden meegedeeld aan de raadsleden en pas daarna aan de pers, zoals dat hoort in een parlementaire democratie?

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Ik heb het een beetje moeilijk met de ontvankelijkheid van deze vraag om uitleg. Niemand heeft enig probleem met de openbaarheid van bestuur. In tegenstelling tot wat de heer Demol zegt, kunnen we de genomen beslissingen zeer tijdig raadplegen via internet. Uiteraard geef ik grif toe dat dit vanuit een meerderheidspositie nog iets vlotter gaat dat vanuit de oppositie. Reglementair kunnen de raadsleden alle middelen raadplegen. We kennen de techniek van de mondelinge en schriftelijke vragen.

Het Vlaams Blok heeft dit debat tijdens de vorige legislatuur ook reeds aangevat, terwijl het eigenlijk gaat om een aantal problemen van formele aard die te maken hebben met de relatie tussen de raad en het college. Ik vind het dan ook ongepast dit hier te berde te brengen. De VGC is een grondwettelijke instelling. Zolang de grondwet niet is gewijzigd, behoudt de VGC haar statuut sui generis en heeft ze haar eigen werkingsmodaliteiten. Een probleem is de publicatie van de genomen beslissingen. Bij regeringen gebeurt dit via het Staatsblad. Voor de VGC is daar wettelijk niet in voorzien. De kost om dit te doen is bijzonder hoog, en is niet evenredig met wat hier wordt gevraagd.

Ik heb problemen met de ontvankelijkheid van deze vraag omdat dit probleem te berde is gebracht in het Bureau van de VGC. Ik denk dat we juridisch moeten nagaan wat de betekenis is van de voogdijregeling van de Brusselse minister over de VGC. Mijns inziens is dit geen voogdijregeling die betrekking heeft op de formele relatie tussen raad en college maar wel op de materiële inhoud van de beslissingen en de conformiteit van het beleidskader.

Dit heeft echter niets te maken met de inhoudelijke betekenis van de voogdij. Vanuit juridisch oogpunt is dit een uitschuiver van de heer Demol.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Ik wens me aan te sluiten bij wat de heer Vandebossche net heeft gezegd. Ik wens bovendien te beklemtonen dat we betreuren dat een partij die de democratische beginselen duidelijk met de voeten treedt, een beroep tracht te doen op democratische principes om haar gelijk te halen. Dit is beneden alle peil. We wensen eens te meer ons geloof te bevestigen in de huidige minister en regering om een daadwerkelijk Vlaams beleid inzake de VGC te voeren. We verlenen hieraan onze volledige steun. Dit is veel doeltreffender om onze belangen te vrijwaren.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, vooraleer de minister antwoordt, zou ik toch even willen repliceren op de opmerkingen van de heer Vandebossche.

De heer Walter Vandebossche : Is de heer Demol niet groot genoeg om dat zelf te doen?

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik heb evenveel recht van spreken als u. Ik moet de toestemming om het woord te voeren niet aan u vragen.

Mijnheer Vandebossche, u betwist de ontvankelijkheid van deze vraag om uitleg. Het verheugt me dat u pleit voor het voeren van een debat over de voogdij en over de wijze waarop de Vlaamse regering die al dan niet kan uitoefenen. Tijdens de vorige zittingsperiode hebben we een debat over dit thema op gang gebracht. De meningen daarover waren nogal verdeeld. De voormalige voorzitter van deze commissie, de heer Suykerbuyk, was van mening dat de voogdij van de Vlaamse regering over de VGC veel ruimer was dan uw interpretatie daarvan.

Het is nuttig dat we deze discussie in de toekomst voortzetten. Aangezien de vraag van de CVP-fractie komt, stel ik voor dat we die discussie binnen deze commissie houden. Uiteindelijk kunnen we dan misschien uitkomen op wat de heer Suykerbuyk heeft gesuggereerd. Hij stelde voor dat er wetgevend werk zou worden gedaan door de gemeenschapssenaatoren indien mocht blijken dat de wet moet worden verfijnd om de voogdij over de VGC beter af te lijnen.

Lootens-Stael

Mijnheer Glorieux, uw opmerking over de democratische beginselen is een gemeenplaats. U zegt dat men de Vlaamse belangen beter op een andere manier kan verdedigen. Om dit te doen, moet men er eerst voor zorgen dat de vertegenwoordigers weten wat er gebeurt. Ook wij, die meer dan 30 percent van de Nederlandstalige bevolking vertegenwoordigen, hebben daar recht op.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : De problemen van de VGC moeten binnen die commissie worden besproken. Men moet daar deze commissie niet mee lastigvallen. De fameuze wetswijziging of de hertekening van de voogdijregeling is een aangelegenheid van de federale wetgever. We moeten leren de zaken op de aangewezen plaatsen te bespreken. De essentiële beginselen van de federale loyaleiteit houden in dat men hiermee rekening houdt.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Daarnet hebt u gezegd dat we daar een debat over moeten voeren.

De heer Walter Vandebossche : In de soap die u nu opvoert, vindt geen kat haar jongen nog terug. Maar dat is waarschijnlijk ook uw bedoeling.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de democratie ligt me zeer na aan het hart. Terecht wordt hier gewezen op een belangrijk onderdeel, namelijk het recht op correcte informatie. Democratie is echter niet iets dat men à la carte kan toepassen, en houdt veel rechten en plichten in. Aan de rechten moet op gelijkwaardige wijze worden tegemoetgekomen. Ik denk onder meer aan het recht om zichzelf te zijn en het recht op vrijheden.

Deze voormiddag heb ik in een andere commissie al gezegd dat het recht op informatie ook inhoudt dat er binnen de commissies afdoende wordt geantwoord op elke vraag. Dat is een fundamenteel recht van elk parlementslid. Het is niet mijn gewoonte om mij te verstoppen achter juridische argumenten om niets te zeggen. Ik zal dat ook vandaag niet doen.

Het informatiebeleid van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ten aanzien van de raad van de VGC is een interne aangelegenheid,

waarin de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het administratief toezicht niet kan optreden. Het zijn immers enkel de beslissingen van de VGC als gedecentraliseerd bestuur die, op basis van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de VGC, aan het administratief toezicht zijn onderworpen. Uit de memorie van toelichting bij het voornoemde decreet blijkt dat de term beslissing als verzamelterm is bedoeld voor de verordeningen van de VGC en voor de besluiten, individuele maatregelen en uitvoeringsmaatregelen van het college, voorzover althans deze normen volgens de klassieke leer vatbaar zijn voor het administratief toezicht.

Besluiten en maatregelen die enkel betrekking hebben op de interne regeling van de werkzaamheden, zoals de wijze waarop het college zijn beslissingen meedeelt en bekendmaakt, ressorteren in stricto sensu niet onder het administratief toezicht. Ik kon bovendien uit eigen ervaring vaststellen dat de desbetreffende besluiten via Digitaal Brussel binnen minder dan twee maanden consulteerbaar zijn.

Ik deel niettemin toch de bezorgdheid omtrent de uitbouw van een goed informatiebeleid. De wijze waarop de VGC haar beslissingen, bestuursdocumenten en dergelijke kenbaar maakt, zowel aan de raadsleden van de VGC als aan de burger in het algemeen, is immers een uiting van haar visie op het beginsel van de openbaarheid van bestuur. De kennisgeving van haar beleidsbeslissingen vormt een van de pijlers van de openbaarheid van bestuur waartoe de VGC als administratieve overheid is gehouden.

Ik ben ervan overtuigd dat alle leden van de VGC het belang hiervan inzien. Ik zal bijgevolg niet nalaten het college erop attent te maken dat het, naast het aspect van passieve openbaarheid, vooral de instrumenten van de actieve openbaarheid moet kunnen verfijnen en op een systematische en tijdige wijze informatie moet verschaffen over de genomen beslissingen. Ik denk dat iedereen het erover eens is dat dit steeds kan worden verbeterd. Het college kan hierbij overwegen om – naar analogie met andere overheden – procedures in te stellen, zoals een procedure voor een vlugge en adequate kennisgeving van de collegebeslissingen, voor de uitvoering van de nodige publicaties in het Belgisch Staatsblad en voor het toezenden van de beslissingen van de VGC aan de toezichthoudende overheid. Dit moet gebeuren binnen een termijn van 15 dagen na het treffen van de beslissingen.

Ik wil er ten slotte nog op wijzen dat er bij het ondernemen van juridische acties tegen een beslissing

Anciaux

van het college van de VGC geen problemen zullen zijn met de te respecteren tijdslimieten. De termijn van 60 dagen voor het inleiden van een juridische procedure bij de Raad van State start immers pas op het ogenblik dat de eisende partij op de hoogte is – of verondersteld is op de hoogte te zijn – van de door haar betwiste beslissingen. Uw argument gaat bijgevolg niet op.

Ik denk in alle bescheidenheid en voorzover ik daarvoor bevoegd ben, dat die openbaarheid van bestuur een belangrijk aspect is. Ik ga ervan uit dat het college dit ook vindt. We kunnen samen zoeken naar mogelijke verfijningen. Ik zal op dit vlak nog enkele suggesties doen.

De voorzitter : De heer Demol heeft het woord.

De heer Johan Demol : Ik verheug me om te vernemen dat de minister zijn invloed zal laten gelden om het college van de VGC tot meer openbaarheid aan te zetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de hernieuwing van de bestuursinstellingen van de gemeenschapscentra, inzonderheid voor wat betreft de mandaten van de inrichtende overheid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de hernieuwing van de bestuursinstellingen van de gemeenschapscentra, inzonderheid voor wat betreft de mandaten van de inrichtende overheid.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, ik heb u op 8 december een vraag gesteld over de hernieuwing van de bestuursinstellingen van de gemeenschapscentra, inzonderheid voor wat betreft de vertegenwoordiging van de inrichtende overheid. U had het in uw antwoord over een lopend onderzoek naar de relatie tussen de ge-

meenschapscentra en de inrichtende overheid. Dit onderzoek moest tegen eind december worden afgerond. Dit onderzoek zou gevolgen hebben voor de samenstelling van de beheersorganen van de gemeenschapscentra. U hebt ons toen meegedeeld dat, indien dit onderzoek niet tegen eind december zou zijn afgelopen, de situatie zou veranderen en dat u een standpunt zou innemen tegenover die nieuwe situatie.

Werd dit onderzoek ondertussen al dan niet afgerond ? Welke conclusies trekt u hieruit inzake de samenstelling van de beheersorganen van de gemeenschapscentra ? Wanneer mogen wij in het kader van de openbaarheid van bestuur een exemplaar van dit onderzoeksrapport verwachten ?

Tijdens mijn vraag van 8 december heb ik ook het probleem van de rechtsonzekerheid aangekaart die is ontstaan ten gevolge van de weigering van het college van de VGC om een besluit te nemen over de vaststelling van het aantal vertegenwoordigers van de inrichtende overheid. Het was daarbij duidelijk de bedoeling om het Vlaams Blok uit te sluiten.

Ter herinnering wijs ik erop dat dit besluit op 28 september 1995 werd vastgesteld en bij besluit 95/419 van 21 december 1995, ongeveer zes maanden na de verkiezingen, werden alle vertegenwoordigers van de inrichtende overheid aangeduid. Dit was ongeveer zes maanden na de verkiezingen, maar binnen de termijn : dit moet gebeuren voor 31 december van het jaar tijdens het welke de verkiezingen plaatsvinden.

Het college van het VGC heeft tot op heden niets gedaan. Het heeft niet eens het collegebesluit getroffen met betrekking tot het aantal vertegenwoordigers. Dit mag als bewijs gelden dat er momenteel nodeloos en met politieke drijfveren wordt getalmd. Het feit dat de bestuursinstellingen van Brussel en van de hoofdstedelijke openbare bibliotheek tot op heden in dezelfde situatie zitten, is hiervan trouwens nog een bewijs.

Voor Brussel diende dit – net als voor de gemeenschapscentra – voor 31 december 1999 te gebeuren. Aangezien er voor Brussel geen sprake is van een onderzoek, besluit ik dat dit zogenaamde onderzoek met betrekking tot de gemeenschapscentra niets anders is dan een sluier waarachter het college zich verbergt om de nodige tijd te creëren ten einde de nodige maatregelen te treffen om het Vlaams Blok uit de gemeenschapscentra te houden.

Lootens-Stael

Ik wens verder specifiek op de problematiek te wijzen die door dit partijpolitiek geïnspireerde beleid sinds 1 januari is ontstaan. Daarnet heb ik daar al op gealludeerd. Statutair gezien kunnen de mandaten van de VZW's Gemeenschapscentra maximaal vijf jaar duren. Op 31 december van het jaar waarin de verkiezingen hebben plaatsgevonden, moeten ze dus als beëindigd worden beschouwd. De minister heeft dit trouwens op 8 december zelf bevestigd. Dit betekent dat momenteel geen enkel gemeenschapscentrum nog echt rechtsgeldig is samengesteld. Op 8 december antwoordde de minister dat de samenstelling van de beheersorganen van de gemeenschapscentra moet verlopen volgens de bepalingen van de cultuurpactwetgeving. Hij voegde daar nog aan toe dat aangezien dit een wet van openbare orde is, daar niet van kan worden afgeweken. Ik herinner me dat hij toen zei dat hij een pluralist tot in de kist zou blijven. Hij zou er ook voor zorgen dat het Cultuurpact zou worden nageleefd.

Mijnheer de minister, hoe staat het nu met de aanduiding van de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid in de gemeenschapscentra? Heeft het college ter zake nu eindelijk al een besluit genomen? Dat zal nog niet op internet staan. Het bevindt zich ook nog niet op de diensten van de griffie van de VGC. Daarom vraag ik het aan u. Als er al een besluit is, wat houdt dit dan in? Bent u van oordeel dat het pluralisme en de cultuurpactwetgeving hiermee werden geëerbiedigd? Indien dit niet het geval is, wat overweegt u dan te ondernemen om het college van de VGC te dwingen deze zaak niet langer te blokkeren en de cultuurpactwetgeving te eerbiedigen?

Hoe moet het verder met de tegenstelling die er bestaat tussen enerzijds de statutaire bepalingen van de gemeenschapscentra, die stellen dat hun bestuursinstellingen vernieuwd moeten zijn tegen 31 december van het jaar waarin verkiezingen hebben plaatsgevonden en anderzijds de feitelijke toestand, die het tegengestelde aantoonst? Stellen de gemeenschapscentra zich hiermee niet bloot aan rechtsvervolging, en kunnen ze nog wel op een wettige wijze vergaderen en beslissingen nemen, aangezien ze statutair niet meer wettig zijn samengesteld? Overweegt u om eventueel stappen te ondernemen ten aanzien van het college van de VGC wegens wanbeheer? Wanneer mogen we uiteindelijk verwachten dat de nieuwe vertegenwoordigers van de inrichtende overheid definitief zullen worden aangeduid?

Mocht de huidige wantoestand nog lang aanslepen, welke stappen zult u dan ondernemen om ervoor te zorgen dat het college van de VGC in ieder geval ondertussen al de vervangingen zou doorvoeren waarom in sommige gevallen al sinds 1996 wordt gevraagd? Het gaat onder meer om mensen die overleden zijn. Ik zie geen enkele reden om nu nog te wachten met het vervangen van die mensen. Dit kan de goede democratische werking van de raden van beheer van de gemeenschapscentra alleen maar ten goede komen. Het gaat immers niet alleen om het Vlaams Blok. In eerste instantie was dit wel zo, maar later werden ook andere vervangingen niet meer doorgevoerd. In afwachting van een definitieve regeling zou het dus echt wel goed zijn om de vervangingen die al maanden of in sommige gevallen zelfs al jaren zijn aangevraagd, toch uit te voeren.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, ik ben opnieuw verwonderd over het feit dat de minister hier in het Vlaams Parlement wordt ondervraagd over een aangelegenheid die het college van de VGC betreft. Ik heb zeer aandachtig geluisterd naar de uiteenzetting over de voorgedijregeling. Ik heb geen passage gehoord over de voorgedijbevoegdheid over afwezigheid van beslissing. Mijns inziens hebt u geen voorgedijmogelijkheden bij afwezigheid van beslissing.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer Vandenbossche, het gaat hier om een overtreding van het decreet.

De heer Walter Vandenbossche : Ik wil hier nog twee inhoudelijke zaken aan toevoegen. Ten eerste ben ik van mening dat de mandaten in de gemeenschapscentra voor de inrichtende overheid moeten worden ingevuld, en dat het geen oplossing is om deze niet in te vullen, laat staan een vervangende oplossing te vinden in termen van technische specialiteit van mensen. De overheid moet haar verantwoordelijkheid dragen.

Ten tweede vind ik dat deze mandaten niet anders dan in Vlaanderen maar toch rekening houdend met de specifieke situatie van Brussel, moeten worden ingevuld. Ik verklaar me nader. Brussel is een multiculturele stad. We moeten aandacht hebben voor die multiculturaliteit. Ook voor de werking is dit belangrijk. Het is fundamenteel dat elkeen die een mandaat waarneemt, ook de fundamentele beginselen van de mensenrechten erkent en onderschrijft. Dit is mijn persoonlijke mening.

Vandenbossche

Deze twee fundamentele elementen wilde ik in het debat ter sprake brengen. Ik ben ervan overtuigd dat het college en de raad van de VGC niet zullen nalaten om op zeer korte termijn hun verantwoordelijkheid op te nemen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, op de vraag van de heer Lootens naar de stand van zaken inzake de aanduiding van de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid, kan ik medelen dat het college van de VGC zijn onderzoek over de uitbouw van een vernieuwde beleidscontext voor de gemeenschapscentra nog niet heeft gefinaliseerd. Bijgevolg heeft het college nog geen besluit getroffen aangaande de aanduiding van de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid in de gemeenschapscentra.

Ik heb mijn standpunt over de toepassing van de cultuurpactwetgeving reeds duidelijk gemaakt. Bijgevolg zal ik niet nalaten om in het kader van mijn algemeen toezicht de VGC er op te wijzen dat ze in het belang van de continuïteit van het beheer en de werking van de gemeenschapscentra, de nodige stappen moet ondernemen om binnen een redelijke termijn de beheersorganen van de gemeenschapscentra opnieuw samen te stellen. Ik verwijs naar artikel 4 van het besluit van 21 oktober 1992 van de Vlaamse regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra. Krachtens dit artikel moeten de inrichtende overheden voor hun erkende culturele centra jaarlijks de volgende documenten voor 1 mei indienen bij de administratie : een goedgekeurd gedetailleerd financieel verslag van het voorbije kalenderjaar, een geactualiseerde beleidsnota voor het volgend werkjaar en een werkingsverslag over het voorbije kalenderjaar, een detaillering van de nodige bewijsstukken van de personeelsuitgaven voor de betoelaagde cultuurfunctionarissen en de wijzigingen die zijn aangebracht aan de gegevens van het erkenningsdossier.

Hieruit moet onder meer blijken of de inrichtende overheid de beheersorganen van het cultureel centrum heeft vernieuwd. Overeenkomstig artikel 5, paragraaf 1, 3de lid van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, zal het college van de VGC een besluit moeten treffen waaruit de samenstelling van de statutaire organen zal blijken. Zoals reeds vroeger gesteld, kan de in-

richtende overheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, mits dit wordt gemotiveerd, opteren voor een beheersformule waarbij de statutaire organen bestaan uit afgevaardigden van de door de inrichtende overheid erkende adviesraad inzake culturele aangelegenheden, aangevuld met een afvaardiging van de inrichtende overheid. Nadat deze beslissing is getroffen, zal een tweede collegebesluit de vertegenwoordigers ad nominatim aanduiden.

Ik ben niet van plan om het dossier van de VGC thans uit deze administratieve procedure te lichten. De hersamenstelling van de beheersorganen van de gemeenschapscentra zal dus gelijktijdig met de andere dossiers binnen de voorziene termijnen worden behandeld.

Ten slotte wens ik het standpunt van de heer Lootens-Stael over de mogelijke rechtsvervolgung van de gemeenschapscentra wegens hun zogenaamde onwettelijke samenstelling sterk te nuanceren en zelfs te weerleggen. In de statuten van de gemeenschapscentra wordt immers bepaald dat zolang er niet in de vervanging is voorzien, de beheersdaden van de huidige beheerders rechtsgeldig zijn, zodat er geen rechtsonzekerheid wordt gecreëerd. Dezelfde stelling werd reeds meermaals in de rechtspraak en onder meer door de Raad van State verdedigd.

Mijnheer Lootens-Stael, u hebt in uw mondelinge toelichting gesproken over het mogelijk partijpolitiek geïnspireerd besluit en over de bepalingen van de cultuurpactwetgeving. Vorige keer heb ik daar reeds ten gronde op geantwoord, evenals daarnet. Ook de Cultuurpactwet voorziet in een derde mogelijkheid. Ik spreek me niet uit over wat het meest wenselijk is, en ik begrijp ook de stelling van de heer Vandenbossche. Ik wijs gewoon op de derde mogelijkheid : dat de aanduiding gebeurt buiten wat u partijpolitiek noemt. Misschien is de VGC zich daarover aan het beraden. Uit algemene uitspraken van verschillende partijen – dus niet in het bijzonder over de gemeenschapscentra – maak ik op dat dit een mogelijk denkkader is. Dan zou men moeilijk kunnen spreken van een partijpolitiek geïnspireerd besluit. Ik zeg niet dat dat anders wel zo zou zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik vind het bovendien zielig dat altijd alles wordt voorgesteld alsof er een Calimero in het spel is. Leden van deze commissie en van het Vlaams Parlement moeten er niet voortdurend van uitgaan dat er spelletjes worden gespeeld tegen een bepaalde groep. Ik heb niet de indruk dat het college en de raad van de VGC enige blijk hiervan geven. Ik wil me verzetten tegen de voor-

Anciaux

stelling van het college als de grote boeman. Zo werk ik niet. Ik wens de wet te laten naleven. Ik moet mijn toezicht uitoefenen, en zal de nodige stappen ondernemen wanneer ik daartoe verplicht ben, maar laat ons niet overdrijven.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Als ik zeg dat het om een partijgeïnspireerde manier van werken gaat, dan lijd ik niet aan een soort van Calimero-syndroom, maar ben ik realistisch. We mogen niet vergeten dat de heer Chabert tijdens de vorige legislatuur een studie liet uitvoeren, die de belastingbetaler minstens 80.000 frank heeft gekost, om na te gaan op welke manier men het Vlaams Blok zou kunnen weren uit de raden van beheer van de gemeenschapscentra. Als men nu niet overgaat tot het – nochtans juridisch bepaalde – vervangen van die raden van beheer, dan heeft men zich daardoor laten inspireren. Niet toevallig heeft men in december 1995 de raden van beheer wel nog vervangen, en is dat nu niet mogelijk.

Er bestaan voorbeelden van andere instellingen waar men dezelfde weg heeft gevolgd. Bij Stad en Cultuur heeft men gezegd gedepoliteerd, maar men heeft opnieuw alle traditionele partijen binnengehaald op basis van de zogenaamde deskundigheid van de kandidaten. De kandidaat van het Vlaams Blok was blijkbaar niet deskundig genoeg. Hetzelfde deed zich voor bij het opdoeken van het Contact- en Cultuurcentrum. Het Vlaams Blok was daarin vertegenwoordigd. Men richtte een nieuwe VZW op waarin de traditionele partijen werden bevoordeeld. De verkiezingsuitslagen dienden als basis voor de verdeling, slechts één politieke partij werd vergeten. Het Cultuurpact wordt niet gevolgd. Ik ben het daar niet mee eens, maar zo lang dit spel doorgaat, moeten wij meespelen. Men zal blijven rekruteren op ideologische basis. Men zal kandidaten kiezen uit de traditionele politieke partijen, alleen zullen ze nu deskundig zijn in plaats van politiek gekleurd. Dat is geen depolitisering.

U zegt dat alles binnen een redelijke termijn moet gebeuren. U zei dat ook al op 8 december. Wat is voor u een redelijke termijn ? Wanneer zal dat onderzoek eindelijk worden afgerond ? Wanneer zal het college tot beleidsdaden overgaan ?

U hebt op 8 december ook gezegd dat indien het onderzoek niet voor 31 december zou zijn afgerond, er voor u een nieuwe situatie zou ontstaan

waarover u een standpunt zou innemen. Het onderzoek is niet afgerond, zelfs vandaag nog niet. Er is een nieuwe situatie, wat is uw standpunt nu ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : In deze nieuwe situatie zal ik het VGC erop wijzen dat er binnen een redelijke termijn een beslissing moet komen. Vóór 1 januari had ik niet het recht om ook maar iets te doen. Nu heb ik wel dat recht en wellicht ook de plicht. U vraagt wat voor mij een redelijke termijn is, het lijkt me redelijk om geen termijn te stellen. Het lijkt me redelijk om ons in deze commissie niet bezig te houden met die termijn. Uiteraard zal ik dit met het college bespreken.

Een beslissing mag absoluut niet partijpolitiek zijn. Vanzelfsprekend mag een democratisch verkozen partij de regels van de democratie niet aan haar laars lappen. In die zin kan een beslissing perfect binnen de wetgeving passen. Ook al is een partij democratisch verkozen, dat betekent niet dat ze alle regels en wetten van een democratie naleeft.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Wie moet dat bepalen ? Toch niet de andere partijen ?

De heer Eloi Glorieux : Ook u niet, mijnheer Lootens-Stael.

Minister Bert Anciaux : De rechtbanken zullen daarover beslissen.

De heer Walter Vandenbossche : De democratie zelf zal erover beslissen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Laten we de kiezer beslissen, mijnheer Vandenbossche.

De heer Walter Vandenbossche : Jullie zijn bang van de democratie, dat weet ik.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Toch niet.

De heer Eloi Glorieux : Ook Hitler werd door de kiezer verkozen.

De voorzitter : En Stalin ook.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.15 uur.*